

ВІДВАГА

ЗАГАЛЬНОДЕРЖАВНА ХРИСТИЯНСЬКА ГАЗЕТА

Молитва до Бога

Я вітаю вас, дорогі друзі, любов'ю Господа нашого Ісуса Христа. Тема моєї проповіді сьогодні: "Молитва до Бога". Сьогодні Господь дарував нам ще одну можливість роздумувати про молитву.

"Молитися" в перекладі означає "говорити, вилити багатство серця, розуму перед кимось". В сиву давнину перші люди кликали Господне ім'я на допомогу, величали Його і прославляли. Людська істота відчуває інтуїтивно необхідність спілкування з Творцем. Додам, що це за умови, якщо людина визнала авторитет Бога Творця і підкорилася Йому. Пророк Ісаія звинувачує тих людей, які виробляють із дерева собі богів і поклоняються їм: "А останок дерева він бере і за бога вчиняє, за боввана свого. Перед ним на коліна впадає та кланяється, йому молиться і каже: рятуй же мене, бо ти бог мій. Не знають і не розуміють вони, - продовжує пророк, - що їхні очі зажмурені, щоб не побачити, і стверділи їхні серця, щоб не розуміти". Чи може дерев'яний бог слухати, розуміти, допомагати, спасати, визволяти? Відповідь конкретна: ні, і ще раз - ні. Чи ж не продовжують сповнюватись слова пророка, сказані за сотню літ до нової ери в нашому столітті? І досі людина продовжує витворяти богів руками чоловічими і вклоняється їм. Цього всього не потребує Бог. Бо ж Слово Господнє говорить: "Господь є Дух, і той, хто вклоняється Йому, повинен вклонятися в душі і правді. Таких бо поклонників шукає собі Бог". Жінка самарянка, яка випадково зустрілася з Ісусом, не знала цієї істини. В бесіді з Христом вона задала йому запитання: "Ви твердите, що в

СЛОВО ПАСТОРА

Єрусалимі те місце, де потрібно вклоняться. А от наші батьки вклонялися Богу на цій ось горі". Тоді промовив до неї Ісус: "Говір, жінко, мені, що надходить година, коли ні на горі цій, а ні в Єрусалимі вклоняться Отцеві ви не будете. Ви кланяєтесь тому, чого ви не знаєте, але наступає година, і тепер вона є, коли богомольці правдиві вклоняться будуть Отцеві в душі та в правді, бо Отець собі прагне таких богомольців".

Немає іншого імені, даного людям на землі, через яке маємо ми спастись, тільки одне ім'я Ісус. До Нього ми і звертаємося в наших молитвах, Його шукаємо в наших благаннях, Його і величаємо в нашому житті. Ісус, будучи Сином Божим, виходив вранці, коли ще всі відпочивали, у самітні місця і там молився, проводячи час в спілкуванні з Отцем. "І промовляв Бог всі слова оці, кажучи: "Я - Господь Бог твій, хай не буде Тобі інших богів переді Мною. Не роби собі різьби і всілякої подоби з того, що на небі вгорі, і на землі долі, і в воді під землею. Не вклоняйся їм і не служи їм, бо Я - Господь Бог твій". Невже є важким зрозуміти, що тільки Господь є Бог, Творець всього видимого і невидимого, і тільки Йому необхідно вклонятися? Людська істота неодноразово об'являла війну своєму Творцю під впливом сили диявола, і вишукувала різні витвори, щоб їм вклонятися. Давайте розглянемо з вами один епізод із Слова Божого. "В Лістрі, - читаємо, - сидів один чоловік, безвладний на ноги, що кривий був з утроби своєї матері, і ніколи ходити не міг. Він слухав, як Павло говорив, який пильно на нього споглянув, і побачив, що має він віру вздоровлення бути, то голосом гучним промовив: "Устань просто на ноги свої!" І він скочив, і почав ходити.

продовження на 2 стор.

МОЛИТВА

Як хочеться мати єднання з братами, що люблять Христа, А в серці - одні лиш бажання Відкрити в молитві уста...

Молитва - це дух, що зближає, Молитва єднає серця. Вона небеса відкриває, Молитва - життя без кінця.

Молитва - це подих любові, Молитва - це сила в борні. Хоч рани бувають до крові, В молитві - Христос на землі.

Молитва - кайдани зриває, В молитві - підтримка в тюрмі. Молитва утому знімає, Молитва - це світло в пітьмі.

В молитві росте більше мудрості, Й свої Бог дає нам дари. В молитві зникає всяка трудність І сили приходять згорі.

Я хочу схилитися низько В подяці, мій Боже, Тобі. Й до Тебе прилинути близько У радості, горі й журбі.

Господи, вислухай молитву мою, і благання моє нехай дійде до Тебе! Не ховай від мене обличчя Свого, в день неволі моєї схили Своє вухо до мене, в день благання озвися небавом до мене! (Пс. 101:2,3)

Иона - історія или сказка?

Г.К. Честертон сказав як-то, що люди готові повірити во що угодно, лише б об этом не было сказано в Библии. В наши дни ученые верят в то, что Вселенная возникла в результате Большого Взрыва, а виды появились в ходе эволюции, - но не в простом повествовании книги Бытия. Перестали быть редкостью статьи богословов и епископов, разъясняющие нам, что Господь Иисус Христос никогда не воскресал в физическом смысле; что пять тысяч человек были накормлены лишь потому, что все последовали примеру пареня, поделившегося хлебом с ближним. И уж, конечно же, уверяют нас, история о том, как Иону проглотила огромная рыба, - сплошной вымысел. Не так давно ученые громкогласно утверждали, что Ниневию и Ассирийской империи вообще никогда не было на свете, но почему-то приутихли, когда археологи начали предоставлять доказательства обратного.

В Евангелии от Матвея рассказывается, как специалисты того времени требовали доказательств и от Иисуса. Он же ответил, что им не дастся иного знаменья, кроме знаменья пророка Ионы. Как Иона был три дня и три ночи в чреве огромной рыбы, так и Сын Человеческий будет в сердце земли. Жители Ниневию в день Страшного Суда посрамят усомнившихся, потому что поверили Ионе и покаялись. Если мы не верим, что Иона находился в животе рыбы, то, выходит, можем усомниться и в истинности Воскресения нашего Господа, и в том, что Судный День наступит.

Историческая достоверность личности Ионы имеет гораздо больше подтверждений во вне библейских источниках, чем многие другие персонажи

древнего мира, чье существование не ставится под сомнение большинством историков. Мы увидим, что дела пророка Ионы самым решительным образом повлияли на судьбы Израиля и Ассирии, и стали точкой опоры для многих последующих событий.

Порочная, развращенная империя

По степени бесчеловечности с Ассирийской империей не мог равняться даже гитлеровский Третий Рейх. Ассирийцы буквально наслаждались собственной жестокостью. В летописях, которые они оставили для потомков, отразилось их упоение издевательствами и геноцидом над другими народами, которым они причиняли невыразимые страдания. Ассирийцы сажали людей на кол, сдирали с них кожу, сжигали заживо, вырывали языки, выкалывали глаза - и это были не единичные случаи, но массовая, преднамеренная политика. Один завоеватель хвастался в своих записях: «Со знатных я содрал кожу... 3 000 пленных сжег огнем... я не оставил в живых ни одного заложника. Иным я отрубил руки и ноги. Иным - пальцы, носы и уши. Нет числа воинам, которым я выколол глаза».

Многие ассирийские монархи и вожди были садистами, сексуальными извращенцами. Вот как описан греческим историком Диодором один из таких царей, бесславно известный Ашурбанипал: «Он правил своей империей, вырядившись в женское платье, говорил тонким голосом; он принимал ванны с такими изысканными притираниями и духами, что тело его было нежнее, чем даже у женщины, любящей роскошь сильней всего на свете».

продолжение на 2 стр.

ПРАВДИВА ІСТОРІЯ ПРО ШЛЯХ ЛЮДИНИ ДО БОГА ЧЕРЕЗ САМОТНІСТЬ І ЖИТТЄВІ ТРУДНОЦІ

Дивовижна історія Робінзона Крузо, мабуть, кожному знайома із дитинства. Роман Данієля Дефо про моряка, який 20 років жив на безлюдному острові, входить у шкільну програму. Але мало кому відомо, що теперішні російські та українські переклади цього твору значно відрізняються за своїм змістом від оригіналу.

Справа в тому, що основний задум Дефо полягав у висвітленні не лише проблеми виживання людини у диких, непристосованих умовах, а й її шляху до Бога.

В оригінальному тексті Робінзон постійно молиться й просить у Бога підкріплення своїх духовних та фізичних сил. Кожна сторінка містить не лише опис

життєвих труднощів, з якими зустрічається людина, а й її духовні переживання. Робінзон був дуже богобійною людиною і не починав жодної справи, не звернувшись у молитві до Всевишнього. Більше того, західні дослідники творчості Данієля Дефо стверджують, що в романі у невяному вигляді ведеться безперервний діалог головного героя з Богом. І неможливості людини звеличуються у цьому творі, а прославляється Господь, який допомагає людині вижити у найскладніших обставинах.

Звичайно, комуністична цензура не могла допустити у такому вигляді роман до читачів, тому із твору послідовно викреслювалися будь-які згадки про

Бога, молитву і богобійність Робінзона. Таким чином радянські редактори перетворили книгу Дефо на пригодницький роман, в якому у героя просто не залишалось часу для молитов і роздумів про Бога. В результаті цієї фальсифікації у школах до сьогодні учням "нравоучительно" роз'яснюють, що у творі оспівується перемога людської праці, людського духу над силами природи, а не прославляється Господь.

Невже не знайдеться фактів, який зумів би зробити науковий переклад цієї популярної книги про Робінзона Крузо, щоби у наших українських школах вчителі змогли прививати дітям любов до Бога і надію на Нього?

БОЖИЙ ЗАДУМ ЩОДО ОДЯГУ ЖІНОК

Брюс Алворд - викладач Ірпінської біблійної семінарії

...І жінки хай вбираються непишно із сором'язливістю і цнотливістю; прикрашають себе не заплітанням кіс, не золотом, не перлами, не коштовними вбраннями, а добрими ділами, як ото й належить жінкам, що посвятили себе побожності (1 Тим. 2:9-10).

Бог благословив мене тим, що ось уже більше 10 років я, американець, є частиною української церкви, і за ці роки я помітив деякі переміни. Однією з таких перемін є те, як стали вдягатися жінки в церкві. Зараз усе більше жінок змінюють своє ставлення до цього питання. Що ви думаєте про такі зміни? Добрі вони, погані чи не мають жодного значення? Чи дає Бог якісь указівки з приводу того, як нам вдягатися?

Так, дає. І сьогодні я хотів би поговорити про два аспекти, які стосуються жіночого одягу (в буквальному й переносному сенсі), щоби ми могли визначитися в тому, який же одяг найбільше до владобогів і приносить славу Йому.

Розмірковуючи на цю тему, чоловіки можуть поставити запитання: "А яке значення це має для мене?" По-перше, цей принцип стосується і чоловіків; по-

друге, ми повинні допомогти жінкам сформувавши правильне уявлення про одяг, а для цього нам самим потрібно бути добре поінформованими в цих питаннях.

1. Прикраси в переносному розумінні (1 Тим. 2:9)

А. Скромний одяг жінки: „непишно із сором'язливістю і цнотливістю". Божий задум стосовно одягу жінок описаний трьома словами чи висловами. Давайте розглянемо їх по черзі.

1. „Скромне убрання" - це „поважне" (ошатне, прийнятне), „достойне", „відповідне". Це означає, що воно достойне в очах Господа й поважне для людей.

2. „З соромливістю" - це означає вдягатися „скромно", із сором'язливістю. Мається на увазі „шанування" й „повага" до почуттів та думок інших людей, так само як і до свого власного сумління.

продовження на 3 стор.